

St. Jurij ob Taboru: SLS 110 (9), SKS 89 (8).
Leta 1921: SLS 142 (10), SKS 203 (14).

To samostojno-liberalno trdnjavo so dobili v roke našinci.

Sv. Jeronim: Nobena stranka ni vložila liste.

Grajska vas: Izid še ni znan.

Prekopa: Zmagali nasprotniki.

Skupni pregled v okraju Vransko:

Naša stranka je pridobila dve občini in sicer **Marija Reko** in **Sv. Jurij ob Taboru**. Nazadovali smo samo v **Braslovčah**.

Okraj Šmarje:

Ponikva ob juž. žel.: SLS 131 glasov (16 odbornikov), SKS 68 glasov (9 odbornikov). Socijalistično listo je glavarstvo radi ponarejenih podpisov razveljavilo.

Leta 1921: SLS (9), SKS (8), socialisti (7).

Naša stranka si je torej na Ponikvi priborila absolutno večino. »Jutro« si tega ne upa poročati.

Sladka gora: SLS za gornji del občine (11), SLS za spodnji del (6).

Leta 1921: SLS (10), SKS (6).

Smo sedaj dobili občino popolnoma v roke.

Šmarje-okolica: SLS 212 (20), SKS, JDS in g. Skale 55 (5).

Leta 1921: SLS 297 (16), SKS 110 (6), JDS 20 (1), Skale 12 (1).

Pridobili smo tu 4 odbornike.

Šmarje-trg: SLS 23 (1), JDS 58 (4), gospodarska 52 (4).

Leta 1921: SLS 38 (4), SKS 66 (8), JDS 38 (4).

Lemberg: SLS (4), združeni nasprotniki (3).

Leta 1921: Samo lista SKS.

Zusem: SLS 121 (12), SKS 49 (9).

Leta 1921: SLS 102 glasa (9), SKS 87 (7).

Sv. Emma: kmetsko-delavska SLS, brez protiliste.

Leta 1921: Lista kmetov. Naši v večini.

Nezbiše: Kmečka stranka SLS vseh 7 odbornikov.

Leta 1921 sami Radičevci.

Roginca gora: Samo lista SLS (9), kakor leta 1921.

Slivnica: SLS 51 (6), gospodarska kmetska stranka 96 (11).

Leta 1921: SLS 81 (6), SKS 128 (10).

Sv. Stefan: Samo lista SLS.

Leta 1921: SLS 64 (8), SKS 63 (8).

Tinsko: Slov. kmetska zveza — SLS brez protiliste, kakor leta 1921.

Sv. Vid pri Grobelnem: Samo lista SLS.

Leta 1921: kompromisna lista.

Zibika: SLS 37 (6), SKS 13 (3).

Leta 1921: SLS 43 (7), SKS 54 (9).

Sv. Peter na Medvedovem selu: kompromis: SLS 4, JDS (2), SKS (3).

Leta 1921: SLS 66 (7), SKS 80 (9).

Skupni izid v okraju Šmarje je naravnost razveljavil. Naša stranka je pridobila občine: **Lemberg**, **Ponikva** in **Zibika**, kjer so imeli dosedaj nasprotniki večino. Absolutno večino ima SLS od 15 občin v 12. Samo Slivnica, Šmarje trg in Sv. Peter na Medvedovem selu so še ostale v rokah nasprotnih strank, dočim so pred tremi leti imeli nasprotniki absolutno večino v 7 občinah.

VII.

Mladi Clayton se uči brati in pisati.

Cela večnost se mu je zdela, preden je spet mogel hoditi. Nato pa se mu je hitro boljšalo in čez mesec dni je bil spet močen in zdrav in gibčen.

Ko je okrevajoč poležaval po goščavi, je v duhu zopet in iznova preživljal strašni boj z Bolganijem in mislil na čudoviti uspeh svetle igračice, kakor je imenoval nož, ki ga je našel v koči.

Koj ko dodobra ozdravi, ga poišče, je sklenil. Nič več ne bo slabotni revček v rodu, ki ga je narava oborožila s strašnimi zobmi in mišicami, — nepremagljiv borec bo, nobeden sovražnik v džungli mu ne bo kos.

Zelo se mu je tudi mudilo nazaj v kočino in k čudnim, skrivnostnim rečem, ki jih je v njej našel.

Zgodnjega jutra se je torej napotil k obali. Sam je šel.

Ni mu bilo treba dolgo iskati, pa je našel Bolganijev kostenjak, ves oglošan in objeden, in poleg njega nož, skrit v visoki travi. Čisto zarjavel je bil od mokrote in od krvi.

Da se nož več ne sveti, to mu ni ugajalo. Pa oster je še bil, o tem se je brž prepričal na debli bližnjega drevesa, in torej še vedno strahovito orožje za brambo in napad, če bi bilo treba. Sklenil je, da se ne bo več bal starega Tublata.

Nato se je podal h koči.

Ključavnica ga topot ni dolgo mudila. Kmalu so se mu odprla vrata.

Zanimalo ga je, kako se zaklepajo in odklepajo, pazorno si je vse ogledal in našel je, da se dajo zakleniti tudi od znotraj.

Stopil je v kočino in zaklenil vrata za seboj. Nemoten je hotel biti pri svojem poslu.

Okraj Laško:

Laško-trg: SLS 39 glasov (3 odbornike), gospodarska 47 (4), JDS 131 (10).

Leta 1921: SLS 36 (4), JDS 111 (12).

Jurklošter: SLS 49 (7), združeni nasprotniki 117 (18).

Leta 1921: samo Kmečka zveza. — Vzrok nasprotne zmage je, ker na naši strani ni bilo prave agitacije, a nasprotniki so kar divje agitirali.

Sv. Krištof: SLS 500 (19 odbornikov), združeni nasprotniki 168 (6).

Leta 1921: SLS 404 (20), nasprotniki 76 (4).

Marija Gradec: Samo SLS (25), kakor leta 1921.

Sv. Lenart nad Laškim: SLS 80 (5), SKS 55 (4).

Leta 1921: SLS 75 (9), SKS 7 (7).

Iz ostalih občin laškega okraja še nimamo poročil. A gotovo je, da bo imela SLS tudi v tem okraju večino občin v svojih rokah.

Ze prvi izidi o občinskih volitvah nam jasno kažejo, da slovensko ljudstvo odklanja grobokope našega blagostanja in samostojnosti: demokrate in samostojneži! Glavarstvo je volitve razpisalo na delovne dneve, ko so naši imeli največ dela na travnikih in polju. Nasprotniki so spravili do zadnjega vse svoje na volišče, a naši so mnogi radi nujnega dela ostali doma. A kljub temu smo ohranili svoje postojanke in še nove pridobili.

Filpov L:

Kam plovemo?

Ako opazujemo glavne narodnogospodarske panoge in njihov razvoj po vojni v raznih državah Evrope, zameremo opaziti pri mnogih prav znaten, pri nekaterih celo izreden napredek. Ponekod se razvija industrija, drugod kmetijstvo. Celó v Rusiji opazamo znaten napredek iz časov po revoluciji in oni strahoviti suši pred tremi leti.

Pri nas v Jugoslaviji je v glavnem narobe. Edino proizvajanje tobaka se dviga, da smemo računati z znatnim izvozom, v vseh drugih panogah pa je v glavnem zastoj, pri nekaterih celo silno nazadovanje. Oglejmo si n. pr. poročila o naši živinoreji.

Zalostni podatki o naši živinoreji.

V svrhu ugotovitve napredka ali nazadovanja imamo v vseh državah, ki so vsaj malo kulturne, redno statistiko in splošno redno štetje. Kaj nam pravi statistika o naši živinoreji? Pravi nam, da smo imeli preteklo leto 4 milijone 117 tisoč in 357 glav goveje živine. Prašičev je bilo 2 milijona 887 tisoč. Ovc imamo okroglo 8 milijonov 460 tisoč; sorazmerno precej je koz: 1 milijon 800 tisoč. Konjev je 1 milijon in 43 tisoč. Število perutnine cenijo na 15 milijonov.

Rekli smo, da so navedeni podatki žalostni, in to z vso pravico. Kajti če primerjamo navedene številke recimo z onimi v Švici, na Nizozemskem ali na Danskem, potem vidimo dvoje: 1. kako sorazmerno malo je število živine v primeri s številom ljudi in 2. kako neprimerno slabše kakovosti je naša živina, čeravno imamo po kakovosti zemlje in po podnebju vsaj takšne, deloma pa še boljše pogoje za razvoj naše živinoreje.

Vzamimo za primerjavanje le nekaj števil iz Danske. Danska država je malo rodovitna, posebej še v zapadni polovici. Ima tudi zelo hladno podnebje. Po velikosti je komaj šesti del naše Jugoslavije, prebivalcev pa ima približno četrti del našega prebivalstva. Ta Danska ima po

zadnjih izkazih 2 milijona 558 tisoč goveje živine, 2 milijona 853 tisoč prašičev, okroglo 20 milijonov perutnine, 374 tisoč ovc in samo okrog 42 tisoč koz. Pri tem je pomniti, da polagajo Danci glavno skrb na krave-mlekarice, ker izvažajo naravnost ogromne množine mleka, sira in surovega ter kuhanega masla v druge države, posebno na Angleško in v Nemčijo. Danske, nizozemske in švicarske krave-mlekarice dajejo povprečno vsaj štirikrat toliko mleka, kakor pri nas v Jugoslaviji.

Kaj nas uči ta primera.

Pred vsem nas uči, da zaostaja število naše živine daleč za številom v imenovanih državah, ako računamo na 1 kvadratni kilometer ali na 1 prebivalca. Dalje nas uči, da naša živinoreja ni na potrebi višini po svoji kakovosti. Pri nas živinoreja ni smotrna, napredna; da, še več: ako primerjamo naše število svinj in število perutnine s števili iz prejšnjih let, potem vidimo, da smo celo v številu nazadovali. Trgovci z živino na svetovnih trgih vam povejo, da se ocenjuje naša živina z redkimi izjemami hot drugo in tretjevrstno blago. S tem je rečeno, da je in mora ostati izdatno cenejša, kakor je pač vsako drugovrstno blago. Izvoz mleka, sira in surovega masla je manjši, kakor pa uvoz tujega sira. To je naravnost sramoten pojav za našo kmetijsko državo.

Kje so krivci?

Tekom petih let, kar jih imamo po svetovni vojski, je bil že čas in prilika, da se pri živinoreji opomoremo in ni več na mestu, sklicevati se na vojne posledice. Glavna krivda je v naših političnih in upravnih razmerah. Mi imamo sicer ministrstvo za kmetijstvo, toda to ministrstvo ima za kmetijsko državo sramotno majhen proračun, pa še od tega uporabi nad polovico za uradništvo, od manjše polovice pa izdaten del po protekciji in brez smotra in gospodarskega cilja. Saj tudi drugače ni mogoče. Imamo po milosti Pašičeve in Pribičevičeve politike nezmožne ministre za kmetijstvo, najboljši strokovnjaki se morajo umakniti puhloglavim strankarjem, našim slovenskim strokovnim šolam in uradom pa ne dajo ne sredstev, ne svobode, da bi sami zamogli in smeli kaj ustvarjati. Propadu in poginu je zapisan to, kar so ustvarile deželne avtonomije s podporo bivše države. Tako je s konjerejo, tako je s skrbjo za govedorejo, tako je s svinjerejo. Naši okrajni zastopi in strokovnjaki poskušajo z vso požrtvovalnostjo delovati in zadržati propad, toda od samostojnih demokratov in Pašičevih radikalov pomoči ni in je nikdar ne bo, ker tam imajo politiki, bankirji in advokati glavno besedo in tem je jugoslovansko kmetsko ljudstvo le molzna kravica, pri kateri pa še povrh poznajo le vime, skrbi za gobec pa prav nič.

Ali je odpomoč?

Seveda je in sicer je recept prav kratek: Ljudstvo si naj ne da vsiliti jarma centralizma, naj ne trpi korupcije in nasilja, naj vzame po dobro urejeni demokratični upravi, kakor je na Danskem, v Švici, na Nizozemskem in drugod, kjer je vsled tega blagostanje, red in mir, v svoje roke skrb, pa bo boljše za državo in ljudstvo. Pomnite: kjer je kontrola, je poštenje in s tem napredek.

Ali som že obaevil narečnino?

sano dlako, vse lepšo nego so jo imeli njegovi tovariši. Mislil je namreč, da je obleka, suknjič in hlače, — dlaka.

In pod sliko je stalo pet drobnih znakov v skupini

»d-e-č-e-k«.

Nad sliko in pod njo in krog nje je bilo vse polno drugih nerazumljivih znakov. Opazil je, da se skupina d-e-č-e-k med njimi večkrat ponavlja.

Še nečesa se je naučil. Iznašel je, da je pravzaprav malo različnih znakov, da pa se ti večkrat ponavljajo. Včasih stoje sami zase, največkrat pa stojijo skupaj v večjih in manjših gruclah.

Počasi je listal po začetnici, ogledoval slike in iskal, kje bi se med tiskom našla zopet skupina d-e-č-e-k.

In spet je našel sliko, sebi podobno. Majhno postavico je kazala, enak obraz, oči in nos je imela kakor on, in s čudno pisano dlako je bila odeta. In poleg postave je bila naslikana neznana žival, ki je hodila po štirih nogah. Da, res, tako je zasodil, taka je lisica.

Pod to sliko pa je stalo: »D-e-č-e-k i-n p-e-s.«

Glej, tu so spet stali tisti znaki, ki so vedno spremljali sliko, njemu podobno —!

In tako se je učil brati. Počasi seve, zelo počasi.

Kajti trdo in trudapolno delo si je naložil nevede, — delo, ki se vam ali meni zdi skoraj nemogoče. Učil se je brati, ne da bi imel le samo pojem o živi govorici, o besedah in o črkah. Saj ni znal druga ko živalske klice in krike Kršakovega rodu. In niti sanjalo se mu ni o stvarih, ki jih je videl na slikah in o katerih je bral po knjigah. Saj ni poznal drugih stvari ko tiste, ki jih je dan za dnevom srečaval v džungli.

Učil pa se je brati takole.

(Dalje prihodnjič).